

Khutbah, 9.1.2026

Miraç Kandil - Isrā' og Mi'rāj

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾
سُورَةُ الْأَنْعَامِ (١/١٧)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ لَمَّا أُسْرِيَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ... فَأُعْطِيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثًا: أُعْطِيَ الصَّلَاةَ الْخَمْسَ، وَأُعْطِيَ خَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، وَغُفِرَ -لِمَنْ لَمْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ مِنْ أُمَّتِهِ شَيْئًا- الْمُفْجِمَاتِ مُسْلِمًا، الْإِيمَانُ ٢٧٩

Kære brødre!

Midt i hverdagens jag kan mennesket let blive for hårdt bundet til denne dunyā. Tanker og hjerte bliver tyngt af bekymringer, planer og problemer. Isrā' og Mi'rāj – Profetens (ﷺ) natlige rejse og opstigning – minder os om, at mennesket ikke kun er skabt til det verdslige og vores endelige hjemsted ikke er jorden - vi er rejsende. Vi er i sandhed skabt til at vende os mod vores Herre, og værne om det ansvar, og den pagt vi har indgået over for Allah (Subhānahu wa Ta'ālā).

Vores Herre påminder os den mægtige mirakel - hændelsen - MIRAJ sådan:

“Ren er Den, der lod Sin tjener rejse om natten fra den fredhellige moské (Mescidi Haram) til den fjerneste moské (Mescidi Aksa) - hvis omgivelser Vi har velsignet, for at vise ham nogle af Vore tegn. Han er i sandhed Den al Hørende, Den al Seende.”

(Sūrat al-Isrā', 17:1)

Isrā' og Mi'rāj skete efter Profetens (ﷺ) svære oplevelser få år efter vores moder Khadijahs og hans beskyttende og kære onkel Ebu Talibs bortgåen og ovenikøbet lige efter profetens svære oplevelse i Tā'if. De mennesker, han håbede ville lytte, afviste ham, kastede sten efter ham og drev ham ud af byen. Han kunne kun vende tilbage til Mekka under beskyttelse af Muṭ'im ibn 'Adī (En lokal mushrik i Mekkah). Det var i en sådan tid – fuld af smerte og sårbarhed – at Allah lod ham opleve denne mirakuløse rejse. SubhanAllah! Allah er sandelig nådig og barmhjertig og trøstende...

Ja, Isrā' og Mi'rāj var en stor trøst og ikram til Allahs Sendebud (ﷺ). Men, som āyaten siger: “for at Vi kunne vise ham nogle af Vore tegn” – denne nat rummer også dybe budskaber til hele Ummah Muḥammad.

Mine elskede brødre i Islam!

‘Abdullāh ibn Mas‘ūd (raḍiyallāhu ‘anhu) beretter, at der ved Isrā' blev givet tre store gaver til Profeten (ﷺ):

- de fem daglige ṣalāh,
- de afsluttende āyāt i Sūrat al-Baqarah,
- og den glædelige nyhed om, at de store synder vil blive tilgivet for de medlemmer af hans ummah, som ikke sætter partnere ved Allah. Denne hadith viser os Mi'rājs kerne: imān, Allahs rahmah og ṣalāh.

Da nyheden om Isrā' (nattevandringen fra Mescidi Haram til Mescidi Aksa) og Mi'rāj (Selve ophøjelsen op igennem de 7 himle), nåede menneskene, blev de første muslimer prøvet i deres Iman og loyalitet. For de oprigtige blev denne prøve en årsag til, at deres imān voksede. For andre blev den en undskyldning for at vende tilbage til kufr. Esteizunbillah, må Allah beskytte os fra sidstnævnte tilstand.

Ophøjede brødre!

De fem daglige bønner blev gjort farḍ/obligatorisk denne nat – og betroet de troende som det stærkeste bånd mellem tjeneren og hans Herre. Derfor siger man: “Ṣalāh er den troendes mi'rāj.” Så når jeg siger ophøjede brødre, så er det de af jer, der som MINIMUM ber sine 5 daglige ṣalāh! Til dig der ikke ber 5 gange om dagen, hvad er din undskyldning?! For Allahs skyld! Hvad er din undskyldning!!...

Hver gang vi står til bøn, forlader vi den verdslige travlhed og træder ind foran Allah (Subhānahu wa Ta'ālā). Vi ber ham om HJÆLP! At vende sig til Ham fem gange om dagen er en rahmah, der beskytter os mod at blive knust af livets byrder.

Mi'rāj lærer os også at: Sand ophøjelse er at holde ansvar, at være ansvarsbevidst. Profeten (ﷺ) blev, efter sin sorgfulde rejse fra Tā'if, løftet til de højeste maqāmāt/rang, til nærhed hos sin Herre – men han blev sendt tilbage til menneskene i Mekka. Han vendte tilbage for at fortsætte sin mission blandt folk, for at kalde til tawḥīd, retfærdighed, rahmah og akhlāq.

Rigtig 'ubūdiyyah er netop dette: at stå fast midt i livet – som en barmhjertig, retfærdig og moralsk og ofrene tjener; at være nær Allah, mens man lever blandt mennesker, travlhed og hårdhed.

Beærede Cemaat!

Kandil-nætterne er ikke farḍ. Men disse velsignede nætter er dyrebare muligheder for at se indad og reflektere på vores liv og levemåde - for at vække hjertet og forny vores forbindelse til Allah.

Mi'rāj mindet er en anledning til at styrke vores forhold til ṣalāh, til at forny vores imān og spørge for Allahs rahmah. Lad os derfor bruge denne nat på bøn, tawbah, du'ā' og infāq.

Lad os spørge os selv: Er MIN ṣalāh virkelig min mi'rāj? Løfter den mig tættere på Allah, eller er den blevet en vane uden liv? Denne nat kan – bi-idhnillāh – blive et vendepunkt, hvor vi tager vores bønner mere alvorligt og fylder dem med khushū'.

O Allah! Gør vores hjerter til hjerter, der vender sig til Dig. Gør os til tjenere, som forstår værdien af ṣalāh og af Din tilgivelse. Gør vores bønner til en mi'rāj for os – en opstigning i tro, nærhed og ro. Gør Miraç mindet til en årsag til fornyelse, opvågning og styrket imān for os alle.

Āmīn.